

ми се заканваше и нарочно ми прѣчеше да напредвамъ. А звънътъ на веригата приближаваше.

Прекосихъ една полянка и се канѣхъ да се прикрия задъ единъ голѣмъ храстъ. Но единъ ужасенъ смъртенъ викъ, примѣсенъ съ глухо женско рѣмжене, се понесе изъ девствената гора. За пръвъ пѣтъ се спрѣхъ и се обърнахъ. Предъ очитѣ ми се откри страшна картина. Иумбо, изправенъ на заднитѣ си крака, бѣ вдигналъ хобота си и се мжчеше да прихване едно гѣвкаво стоманено тѣло, което се бѣ впило въ главата му. Ненадейно единъ огроменъ тигъръ се бѣ хвърлилъ върху главата му. Съ дветѣ си предни лапи тигърътъ разкъсваше шията на слона, а зжбитѣ му се бѣха дълбоко впили въ дъното на хобота му. Страшни пѣшкания и ревъ се примѣсваха и се разнасяха изъ тропическата гора. Като че ли всичко бѣ замрѣло и наблюдаваше отчаяната борба на двата гиганта.

Съ единъ ловѣкъ замахъ на хобота, Иумбо успѣ да прихване смъртния си врагъ, откъсна го отъ гривата си, а съ другъ замахъ го блъсна въ земята и заби силнитѣ си зжби въ тѣлото му. Още единъ мигъ и борбата бѣ свършена. Съ цѣлия си рѣстъ и тежестъ слонътъ тѣпчеше тигъра и набиваше коститѣ му въ земята. Никакво трѣбене обаче не прозвуча изъ гората. Хоботътъ на слона висѣше скжсанъ и разкъравенъ и не можеше да се движи. Малко следъ това азъ забелязахъ, че той бѣ слѣпъ. Здравото му око бѣ издраскано. Азъ бѣхъ спасенъ. Обонянието на слона е много силно, но той сега го нѣмаше, и не можеше повече да ме преследва.